

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Verdi: Aida. Az opera bemutatója a Dóm téren, este 8 órakor.

A 11. szegedi ifjúsági napok megnyitó ünnepsége az

újszegedi szabadtéri színpadon, délután 3 órakor.

A VI. Művelődéseméleti Nyári Egyetem előadásai a Biológiai Kutatóközpontban, délelőtt 9 órától.

A 9. ipari tudományos konferencia előadásai a Technika Házában.

A XVIII. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában, augusztus 21-ig.

Kátai Mihály festőművész kiállítása a Közművelődési Palota kupolájában, augusztus 23-ig.

A természettudományok Szegeden. Kiállítás a Somogyi-könyvtárban, augusztus 4-ig.

Csanádi György iparművész kiállítása a Gulácsy Lajos-teremben, augusztus 4-ig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai.

Táblás házak a szabadtérin

Az idei szabadtéri játékokra eladható 86 ezer 940 jegyből tegnapig 83 ezer 380 talált gazdára. Ami jóval felülmúlja a tervezett majd 67 ezres nézőszámot.

Tóth István, a jegyiroda vezetője elmondta: a grúz népi együttes és a Cigánybáró összesen hét előadására valamennyi jegy elkelt. Ugyancsak telt ház van a július 30-i Lear királyra, valamint az Aida mai premierjére. Shakespeare drámájának augusztus 6-i, valamint az Aidának július 31-i, augusztus 5-i és 7-i előadásaira is csak igen korlátozott számban igényelhetők belépők.

A mai premier vendégművészel

Aida és Amneris

Lorenza Canepa

Gisela Schröter

— A férje Pescarába is elkíséri?
— Oda már nem. Addigra eitlik a szabadsága.

Szabadságon van Gisela Schröter fia is; édesanyját kísérte el a szabadtéri játékokra. Persze, ő kevesebbet utazik, mint a darabbeli Amneris, aki tizenöt éve járja Európa operaszínpadait. Járt már a Szovjetunióban, az Egyesült Államokban, énekel Lengyelországban és Spanyolországban, fellépett Párizsban és Budapesten. Legutóbb Genfben énekel. Az istenek alkonyában.

A rendelkezőpróbán figyelt meg: Gisela Schröter civilben is tökéletes Amneris volt, nemcsak a hangja hitette ezt el, hanem a játéka is.

Ha ezt a szerepet énekelem, ugyanazt érzem, mint az operai Amneris. Persze nemcsak itt próbálok a magam azonosságát megtalálni a szereppel. Töreksem rá minden alakításommal.

— Amikor csak néhány ember látta az első próbát, kiderült, figyel a közönség-re, igyekszik kapcsolatba kerülni vele.

— Mindig egy-egy embernek énekelek; aki a legjobban figyel reám. Ezt az énekes mindig megéri a színpadon. Pontosabban mondom: szeretném elérni, hogy valamennyi néző együtt lélegezzék velem.

— Budapesten már járt, Szegeden még nem...

— Szeged az első pillantásra megtetszett. Tudja, én minden várost elnevezek valahogy. Szegedre ezt mondom: a szív és a lélek városa.

Petri Ferenc

A partitúrában lakom

Pál Tamás vezényli az Aidát

Este a téren, tollforgatók ideális horgásztanyáján, lehetetlen kipicézni az orkeszterből. Karmesternek a próbákban nincs szünet, azért próba a próba, hogy a szuszsanásnyi pihenőkön bejárja az öltözőket, szót váltson az énekesekkel, közölje észrevételeit, mérlegelje türelmesen a megjegyzéseket, röviden tehát: csiszolódják a produkció. Majd délelőtt — bőlintok belátással. És másnap, a szimfónikusok Festő utcai rezidenciáján, ahová randevúra hivatalosak a szólisták „átfésülésre, fazonigazításra” — megint kevés az idő. Sürget a premier, s tapasztalhatom: Pál Tamás nem oktanul panaszodik a rövid fölkészülésre. Jóllehet hozzászokhatott, nem először dirigál a szabadtérin.

konfliktusát ábrázolja. Ami Verdinél elég gyakori az életműben, ám azzal a szenvedéllyel, ahogyan pusztít a konfliktus, talán egyetlen alkotásában sem találkozunk. Az Aida mindezeket túl látványos, izig-vérig szabadtéri megoldásokra fölgújtó mű, mégsem szeretném, hogy pusztán a szemnek ingere maradjon. Minden erőfeszítésünk azt célozza: zenei esemény is legyen a mai bemutató. Ehhez kínál jó asszisztenciát a négy külföldi szólista: Lorenza Canepa, a címszereplő, Amnerisként Gisela Schröter, a Radamest éneklő Francesco Ortiz és Amonasro; Nikola Szmoczenszki.

N. I.

— Szerencsére valamennyi közreműködő példás figyelemmel dolgozik. Csakis így képzelhető el, hogy két hét alatt (leszámítva az évközi próbákat) kész lehet az előadás.

— Az Aidával debütál. Nyilván sokat foglalkoztatja az első találkozás fölkaivaró élménye.

— Pillanatnyilag el sem képzelhetnék nagyszerűbb feladatot. Úgy hiszem, minden résztvevőnek különleges esemény. Hónapok óta a partitúrában lakom, megtanultam a szöveget olaszul, nemzetközi a szereposztás, egymástól adjuk-vesszük a

végzavakat. Kellemes meglepetésként elárulhatom, a Szegedi Zenekarátok Kórusa rendkívüli teljesítményre képes.

— Az Aida úgy él az emberekben, mint a fanfárok, bevonulások, diadalmas csaták szélesvásznú tablója.

— Nekem a földi szenvedélyek hiábavalóságának operája. Azt hiszem, az egyiptomi keret csak alkalom Verdinek, s inkább a megrendelőknél szól: valóban a hatalom és a szerelem örök, nagy tragikus

„Micsoda eső” — lehetett hallani kedden estefelé a Dóm tér arkádjai alá, az Apáthy kolégium lépcsőházába, a színpad alatti folyosó fedezékébe menekültek között. Hat órától negyed nyolcig leste az eget az Aida majd ötszáz közreműködője és a teljes műszaki gárda — egyre kisebb reménnyel.

Az elmaradt próba után azt várta volna az ember, hogy a másnapi, szerdai első főpróba váratlan fordula-

tokkal, izgalmakkal, mindent egyszerre pótolni vágyó, kapkodó igyekezettel lesz teli. S aztán tanúi lehettünk az együttes kiegyensúlyozott, nyugodt készülődésének, a főpróbának, mely alig volt hosszabb, mint a ma esti premier lesz.

Könnýű az operistáknak — mondanák erre sokan —, megtanulják a kottát hátulról visszafelé is, aztán már csak a színpadra lépés helyét, a kimenetel irányát kell megjegyezniük, meg a karmester kezét figyelniük, s meggy minden rendjén, Bayreuthban vagy Szegeden, Fertőrákos barlangszínházában és a Margitszigeten, lényeges különbség nélkül.

Am aki alaposabban körül néz egy-egy szabadtéri próbán, észreveheti: munka-vagy felkészülésre szánt órában aligha fejezhető ki, hogy előző évek, évtizedek mennyi tapasztalata sűrűsödik Amonasro egyetlen mozdulatában; a szoprán kórusnak hány karmester intett pianót, hogy ez a mostani, az első felvonásban, megkaphassa a dicséretet: szép volt. De igazságtalanság lenne szó nélkül hagyni a „háttérszereplőket”, a műszakiak szakmai rutinját, amellyel egy-egy hiányzó takarófal összeállításához, festéséhez fognak — az utolsó próba napján. Vagy a kék melegítőből rabszolgajelmezbe öltözködő katonáknak vajon hányszor kellett az egyszerre lépést gyakorolniuk, hogy egyikük a nagy bevonulás utáni szünetben megkérdezhesse a parancsnokát: „Órnagy elvtárs, hogy sikerült a fölvonulás?”...

P. K.

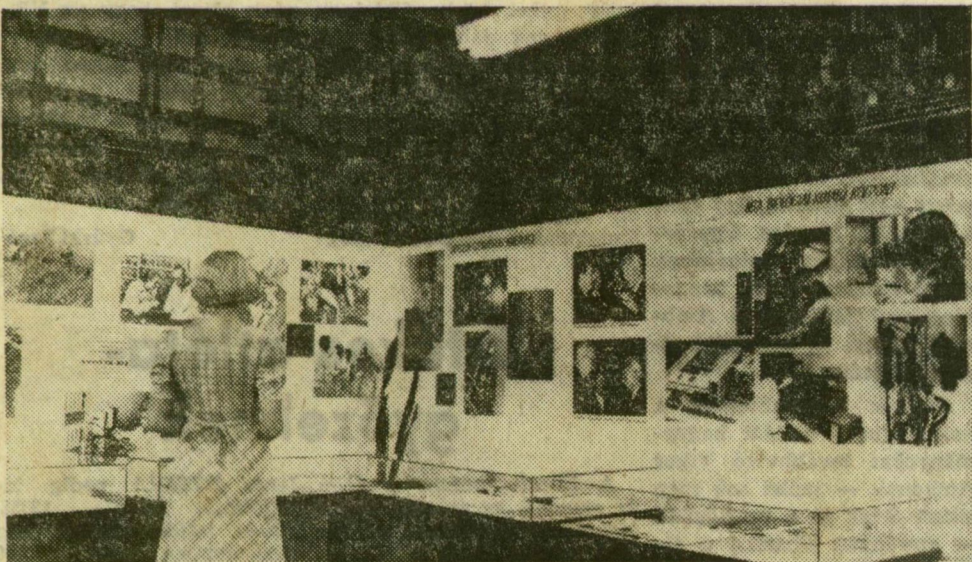
Telefon a térről

Kezdődnek az ifjúsági napok

Tizenegy különvonattal és harmincegy busszal érkeznek ma, pénteken délelőtt, a XI. Szegedi Ifjúsági Napok résztvevői az ország minden részéből. A szervezők és rendezők, a KISZ Szeged városi Bizottsága és az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda megyei kirendeltsége, gazdag és változatos programot állított össze a négy napra. Külön jelentőséget kölcsönöz az idei eseményeknek, hogy itt köszönthetjük az első ízben megrendezett magyar-lengyel barátsági napok 340 lengyel résztvevőjét, akik aktívan bekapcsolódnak a programokba.

Az ünnepélyes megnyitót ma, pénteken délután 3 órakor rendezik meg az újszegedi szabadtéri színpadon. A megnyitó utáni programban fellép a lengyel vend-

A természettudományok kétszáz éve

Dokumentumkiállítást rendeztek a Somogyi-könyvtár olvasótermében a természettudományok kétszáz éves fejlődéséről. Szablik István szegedi léggömbkísérletét megőrkítő egykorú metszet reprodukciója, a róla szóló tudósítás, és Dugonics András 1783-ban kiadott A tudáskosság első könyve című munkájának példánya vezet be a kiállítást. Végigkalauzolják az érdeklődőket a híres szegedi matematikai iskola, a biológiai kutatások, az orvostu-

domány rejtődésén, a földrajz és környezetvédelem eredményein, egészen a legújabb természettudományos kísérletekig. A bemutató utolsó tablói a magyar biológiai kutatás szegedi fellegrárába engednek pillantást. Csak sajnálhatjuk, hogy ezt a tanulságos kiállítást nem tették csábítóbbá korabeli tudományos műszerek, kísérleti eszközök, laboratórium tárgyak bemutatásával.

Kátai Mihály festőművész tüzszománc-kiállításának néhány darabja, a Közművelődési Palota kupolájában